

BESZÁMOLÓ

A projekt kódja: 2018-1-HU01-KA229-047804

A projekt címe: Európai legendák-nemzeti irodalmi hősök

A mobilitás típusa, helyszíne, időpontja: Tanárok, diákok találkozója – Együttműködés az innováció és a bevált jó gyakorlatok cseréje terén (2019.04.23. - 2019. 04. 28.)

Időpont: 2019. július 1.

Helyszín: Debreceni Ady Endre Gimnázium, tanévzáró nevelőtestületi értekezlet

Előadó: Peternainé Juhász Zsuzsa, koordinátor

Az 5 partneriskola képviselőjében 4 intézményvezető, 17 pedagógus vett részt a debreceni találkozón. A Santarém (Portugália) tavaly őszi lezajlott tanári találkozón megfogalmazott célok és feladatok mentén készült az öt iskola tanárokból és diákokból álló delegációja az első olyan találkozóra, ahol már a projektbe bevont tanulók 1-1 csoportja is aktív résztvevője volt a közös munkának. 24 diák érkezett Debrecenbe, hatan Portugáliából, heten Erdélyből, öten Szicíliából és hatan Calabriából.

az adys LEGENDÁS csoport

A 27 adys diákok közül ketten a 9. Kny-ből, egy fő a 9.NYd-ből, hatan a 9.E-ből, öten a 10.A-ból, ketten a 10-B-ből, négyen a 10.C-ből, hárman a 11.B-ből és négyen a 11.C-ből voltak a vendéglátók.

A nemzetközi delegációt a 7 fős tanári team fogadta.

Köszönettel tartozom mindannyiuk munkájáért:

Pesti Viktória a beszámolók írásában, fordításában, az online feladatlapok elkészítésében, fordításában és értékelésében, valamint az egyik műhelymunka során az eredményhirdetésben és a két legendát feldolgozó szövegértéses feladatlapok kiértékelésében vett részt.

Drake Szilvia és Richard Drake a projekt honlapjára, illetve a tankerület számára írt beszámolót fordították, s a portugál, illetve a magyar legenda történelmi, kulturális háttéréről tartottak az adys diákcsoportnak foglalkozást. Drake Szilvia az iskolában és a Déri Múzeumban zajló nyitó ünnepségeken tolmácsolt.

Dr. Bagossi Edit a szövegekre fókuszáló 3 műhelymunka megtervezésében, lebonyolításában vett részt, s rendezője, szervezője volt a vendégeket köszöntő ünnepi műsornak. Emellett a Debrecen bemutató sétán a vendégek idegenvezetője volt.

Jánosi János alkotta meg a projekt honlapját, s karbantartja, folyamatosan frissíti. Létrehozta a Google Form felületen a szövegértéses feladatlapokat s az elégedettségi kérdőívet. Utazásszervezésben is nagy segítségére van a tanári csapatnak.

Rácz Rita a koordinátori feladatok minden területét átlátja, a projekt pénzügyi felelőse.

Az eddig született kreatív munka eredményét a következő tanév elején, 2019. október 10-én fogjuk az ErasmusDays rendezvénysorozat keretén belül megmutatni az iskolaközösségnek.

Most csak felsorolom, mi mindent alkotott a lelkes tanári csapat támogatásával a nemzetközi diákcsoport.

Mivel a debreceni találkozó fókusza a szövegen volt, ezért a műhelymunkák során a szó, a mondat és a szöveg szintjén dolgoztak a diákok. Kulcsszavakat, mottót választottak:

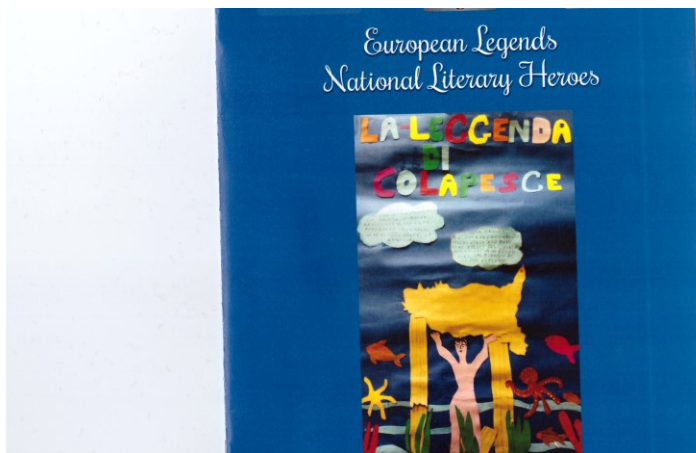

a portugál legendához készült kulcsszavak és mottó

a magyar legenda kulcsszavai és mottója: "Remember where we come from."

Megszületett a két legenda – Santa Íria és Rege a csodaszarvasról - újraírt verziója Humberto Duarte és Áfra János mentorálásával. A szicíliai csoport is elkészítette a Colapesce legenda újraértelmezett szövegét.

a szicíliai legenda brosúrája

A szövegekkel való kreatív írás mellett illusztrációk, kisfilmek, animációk, térképek, plakátok, útjelző tábla született, s minden vendég kapott egy Legends feliratú trikolor karkötőt, valamint a projekt logójában található Legends felirattal ellátott hátzsisákot s noteszt.

Beszámolóm további részében beszéljenek helyettem a diákok, akiket megkértünk arra, hogy pár sorban írják le véleményüket, benyomásaikat a debreceni találkozóról. Visszajelzéseikből állítottam össze az alábbi két levelet, amelyeket a közösségi oldalon lévő zárt csoportunkban és nyilvánosan is megosztottunk. Levelük elé kívánczik Pedro Vargas kolléga (Santarém, Portugália) búcsúestünkön elhangzott mondata:

„This is more than friendship. We have become a family.”

Levél a debreceni találkozón részt vett calabriai, erdélyi, portugál és szicíliai diákoktól

Az életben minden okkal történik, amiért hálásnak kell lennünk. Hálás vagyok, hogy részt vehettem ebben az Erasmus+ programban, amibe szerintem legalább egyszer az életben mindenkinek be kellene kapcsolódnia. Olyan embereket ismertem meg, akiket sohasem fogok elfelejteni. Varázslatos volt ez a hét. Minden korábbi elképzelésemet felülmúlta, Élveztem mindent, az utazásokat, a műemlékeket, az embereket, a nyelvi sokféleséget (még a nehézségek ellenére is). Életem egyik legsodálatosabb élménye volt ez a hét.

Lenyűgöző Magyarország! Sok helyen jártam már, de meg kell, hogy mondjam, a tiétek az egyik legszebb! Nagyon tetszett az iskolátok, beleláthattunk a mindennapjaitokba, s a sokféle tevékenység bennünket is motivált.

A helyi diákok bemutatták a meglátogatott helyszínek nevezetességeit, s ezáltal sokat tanultam az országról, annak történelméről, hagyományairól. Minden csoport bemutató előadása érdekes volt, és csak gazdagodtam általuk. Úgy érzem, nagyon jól megértettem a magyar legendát, és saját, portugál legendáinkról is sokat megtudtam. Vendéglátóink nyitottak és kedvesek voltak, a családnál, ahol laktam, otthon éreztem magam.

Az úton Debrecen felé, izgatottan vártuk, hogy megismerjük az embereket, akikkel egy hétig legtöbb időnket fogjuk tölteni. Érkezésünk után megismerkedtünk fogadó családjainkkal, akik vendégszeretettel várták érkezésünket. Első este mintha a Facebook életre kelt volna, mindenhol ismerős arcok, mégis teljesen ismeretlenek. Ezt hamar sikerült pótolni, mivel mindenki aranyosan fogadott minket és sikerült megismerkedni egymással. A következő napok eseménydúsak teltek, kirándulásokkal színezve. Sikerült megismerni Magyarországnak néhány olyan pontját is, amelyet eddig még nem láttam. Teltek a napok, és egyre jobban összerázódott a csapat. A munkánk bemutatása előtt kissé idegesen álltunk, amit kisebb- nagyobb sikerrel sikerült legyőzni. Büszkén mutattuk be a legendák feldolgozásait, amit örömmel fogadott a közönség.

Úgy gondolom, a projekt témája nagyon fontos, hiszen a legendákon keresztül megismerjük egymás kultúráját, s ledönthetjük az előítéleteket, sztereotípiákat, nyitottabbá, elfogadóbbá válunk egymás hagyományai iránt. A műhelymunkák során közelebb kerülhettem sok emberhez, s együtt alkothattunk vidáman, fesztelenül. Először nehéznek tűnt a szarvas szemszögéből megírni a történetet, de ahogy elkezdtünk közösen gondolkodni, könnyedén teljesítettük a feladatot.

Az időbeosztás talán lehetett volna kevésbé feszes, s a családok kiválasztásakor jó lett volna, ha otthon a szülők is tudnak angolul, mert így nem sikerült velük beszélgetni.

Kissé nehéz volt a búcsúzás, mivel a személyek, akiket megismertünk, a szívünkhöz nőttek. Köszönöm a családnak, akik egy hétig otthont adtak, köszönöm a személyeknek, akik egy egyszerű mosollyal feldobták a napom, köszönöm a tanárainknak, akik fáradtságos munkájukkal lehetővé tették a találkozásokat, köszönöm, hogy részese lehettem ennek az életre szóló élménynek.

Több ezer mérföldre az otthonomtól egy második családra, igaz barátokra találtam, akik mindig kedvesek és segítőkészek voltak. Megszerettem őket.

Köszönöm a kedves fogadtatást, különösen a portugál dalt és a táncbemutatót. Köszönöm, hogy ilyen csodálatos élményekkel lehettünk gazdagabbak.

Hiányoztok!

Sziasztok...

Levél az adysoktól a calabriai, erdélyi, portugál és szicíliai diákoknak

ÉLMÉNYEK, AMIK ÖRÖKRE MEGMARADNAK

„Budapest, Eger, Felsőtárkány, Hortobágy és Debrecen színeit és fényeit láttuk. A szemünkkel. Ezek a színek és fények igazából a szívünkben keltek-kelek életre.”

Nagyon vártunk Benneteket! Már régóta elkezdődött a készülődés, s olyan gyorsan telt az idő, hogy egy héttel előtte vettem észre: mindjárt itt vagytok. Jó volt egy új csapatba, egy kis családba bekerülni, együtt készíteni a feladatokat, és olyan emberekkel megismerkedni az iskolán belül, akik mellett akár négy évig is elmentem, most pedig mosolyogva köszönünk egymásnak, és közben felvillan egy-egy emlék. Izgalmas volt minden pillanat, mivel nekem a fő nyelvem a német, angolul kevesebbet kommunikálok, ezért meglehetősen félttem és izgultam, hogy nem fogom megérteni az embereket, vagy épp engem nem fognak... A félelmem akkor kezdett elszállni, amikor felvettük a kapcsolatot a közösségi oldalon. Annyira felemelő érzés volt, hogy tudtam beszélgetni, s hogy elkezdtem megismerni egy másik országban egy másik kultúrában élő, más nyelvet beszélő embert.

Amikor megérkeztek, még egy kicsit nehéz volt, visszahúzódtok voltunk, de már aznap este felszabadultan tudtunk mesélni, beszélgetni és egymás nyelvét bemutatni, annyira érdekelt minket a másik nyelv, hogy szavakat kérdeztünk egymástól. Majd ahogy elkezdődött a programok hada, úgy ismerhettük meg egymást, többnyire mindenki beszédes és barátságos volt, és mindenki kijött a másikkal. Bevallom, kellemes csalódás ért, mikor rájöttem, hogy mennyire nyitottan és kedvesen szóltak hozzánk, és mennyire szeretetre méltóan beszéltünk egymással, mintha nem is most ismerkedtünk volna meg. Szinte már úgy tűnt, mintha régi jó barátok lennének, akik egy ideje nem látták egymást, de újra találkoztak.

Egy feledhetetlen hetet töltöttünk el veletek. Nyitottak voltatok, jókedvűek és fáradhatatlanok. Ezek nélkül a tulajdonságok nélkül ez csak egy egyszerű cserediák program lett volna, de így egy új, talán életünk végéig kitartó közösséget alkottunk. Én a három nagyobb volumenű kirándulásból csak egyen vettem részt, az utolsón, melynek során rá kellett döbbernem, hogy ez alatt a hét alatt, még ha minden programban részt is vettem volna, akkor sem tudtam volna betelni a különböző nemzetiségű diákok még különbözőbb személyiségével. Így mióta itt hagyátok Magyarországot, minden módon próbálok felvenni a kapcsolatot. De ez egy ilyen közösségben nem olyan nehéz, mint amilyennek hangzik, hisz mindenki kész arra, hogy akár ezer és ezer kilométert utazzon, hogy újra láthassuk egymást. Én Margaridát tettem testvéremmé egy hétre, és nem lehetnék ennél hálásabb, hogy őt kaptam páruul. Őszinte volt, intelligens és vicces. Azóta minden alkalommal, ha egy kicsivel több szabadidőnk van, azonnal írunk egymásnak, hogy megtudjuk, mi történik a másik életében.

Hihetetlen, hogy ennyi idő alatt így meg lehet kedvelni ennyi embert. Jó volt együtt dolgozni és angolul beszélni ugyanolyan elszánt és kíváncsi emberekkel, mint amilyen én voltam/vagyok. Az egri kiránduláson elképesztően jól éreztem magam egész nap. Egy pillanat

sem volt, amit nem nevetéssel vagy jókedvvel töltöttem volna el. Közelebb kerültem mindenkihez, nemcsak az ide utazókhöz, hanem barátokra találtam az adys diákok között is. A legemlékezetesebb a napból mégis a buszos út volt. A zenélés és a beszélgetések. Összességében örülök, hogy részt vehettem ebben a kalandban, és hogy segíthettem a programokat szervezőként és fellepőként a műsorban. Nagyon felemelő érzés volt egy olasz verset mondani olasz tanároknak és diákoknak. Nekem ez a hét olyan volt, mint egy csapatépítő program.

Nem vagyok annyira közvetlen, de a program alatt valamiért egészen könnyen tudtam társalogni veletek. Az együtt töltött idő alatt kicsit többnek éreztem magam. Mintha részé lennék valami nagyobbak. Jó érzés volt, hogy egy ilyen társaság tagja lehettem, ha csak egy hétig is. Remek élmény és egyben kihívás is. Lehetőségem volt gyakorolni az angoltudásomat mind tolmácsolásban, mind barátok szerzésében. A műhelymunkák szerintem tökéletesek voltak, s a csapatépítő játékokat is nagyon lehetett élvezni 😊

Sokat aggódtam a tavaszi szünetben, mivel még sosem volt külföldi vendégünk, nagyon izgultam, hogy milyen lesz. A cserediákom különleges személyiség, kissé zárkózottan és félve érkezett meg, de ahogy teltek a napok és a kirándulások, ahogy megmutattuk neki a várost, és bemutattuk új embereknek, nemcsak ő, de a barátai is sokkal nyitottabbak, vidámabbak és beszédesebbek lettek. Örülök, hogy volt lehetőségem olaszul is beszélgetni vele, annak pedig különösen, hogy ízlettek neki a magyar ételek. 😊 Köszönöm, hogy elmehettem Hortobágyra kirándulni, újra lovak között lehettem, és hogy együtt táncolhattunk. 😊

Óriási élmény volt, hogy megismerkedhettem nagyon sok emberrel, akikkel nagyon jóban lettünk, és külön jó érzés volt és egyszerre furcsa is, hogy szinte csak angolul tudunk kommunikálni (az erdélyiekkel nyilván magyarul beszélgettünk). Ami pedig nagyon meglepő, hogy nemcsak azokkal hozott össze ez a program, akiket eddig nem ismertem, hanem saját osztálytársaimat is jobban megismerhettem, és olyan dolgokban volt együtt részünk, amit nem fogunk holnapra elfelejteni.

Csak azok láthatják ennek a debreceni legendás történetnek az értékeit, akik részt vettek benne. Köszönöm ezt az egész hetet, és hogy az Erasmus+ projekt részese lehetek. Az egész hétért csak hálás lehetek. Szerintem mindenki nevében mondhatom, hogy felejthetetlen élmény volt, nem csak egy egyszerű találkozás külföldi emberekkel. Különleges volt mindannyiunk számára. Úgy érzem, hogy egy igazi csapatba tartozok. Nagyon sokat kaptam a programtól és a benne lévő emberekről.

Lélegzetelállító, élményekkel teli hétnak lehettem részese, ahol rengeteg barátot szereztem. Köszönöm tanáraink fáradhatatlan munkáját, gratulálok a kitartáshoz, a kreativitáshoz és a sok munkához, ami lehetővé tette, hogy ilyen jól sikerüljön ez a hét. 😊 Szerintem sikerült mesés hangulatot teremteni a megszervezett eseményeken és azok után, a közösen eltöltött, spontán órácskákban az énekelgetéssel és beszélgetéssel.

Bár jól elfáradtunk a héten, alkottunk, utaztunk, dolgoztunk sokat, mégis szellemileg és lelkileg teljes mértékben gazdagodtunk, gyarapodtunk. Az új kultúrák s nemzetek megismerése nemcsak élményekkel, hanem tanulságokkal is járt. A mélyebb megismerés mellett ugyanis tanulhattunk egymástól, legyen szó hozzáállásról vagy látásmódról. És hogy őszinte legyek, nem sok kellett ahhoz, hogy szívembe zárjam a program résztvevőit. Igazából ez magától végbement.

Összegezve tehát csak annyit mondanék, hogy igen, élveztük, igen, megérte, igen, megtapasztaltuk: egyek vagyunk....

Mikor bejöttem hétfő reggel (április 29-én) az iskolába, még fent voltak a díszek, a zászlók, a plakátok, mégis üresnek tűnt minden. Azzal nyugtatom magam mindig, mikor hiányotokat érzem, hogy ez csak a kezdet volt.

Zárásként hallgassatok bele az Ébredés című elbeszélésbe, annak záró gondolatait idézem. Az adys kreatív írócsoport munkája nyomán Hodik Lilla 11. B és Gyarmati Dominik 11. C osztályos tanuló vetette papírra az Arany János Rege a csodaszarvasról című műve által ihletett történetet:

„...A legnagyobb csillagösvényen egy szarvascsorda nyargal. Gyönyörűszép szarvasok. Homlokukon a hajnalcsillag, egyik szarvukon a Nap, másikon a Hold korongja fénylik. A végtelen forráshoz tartanak, melyből aztán együtt isznak. A népek szarvasai ezek, kik lelkiüket egyként képviselik, és az égben együtt járnak. Mert mind egyek vagyunk. Egy forrás táplál minket, egy töről fakadunk.”

Hálás vagyok, hogy részese lehettem / lehetek ennek az élménynek! Köszönöm a figyelmet!